

הערות ותקונים

- עמ' 1 שורה כ: ודאי יש כאן חסרון וכצ"ל: בני הנעורים כי למוד החכמה בימי הנעורים כפתוח על האבן וכו'.
- עמ' 3 שורה יב: שעם, צ"ל שעם.
- עמ' 4 שורה יג: בפתחה למס' אבות כתב המחבר באריכות על אברהם אבינו ועל השפעתו הנפלאה לבני דורו שקבץ אלפים ורכבות לעבוד את ה'. גם שם נזכר מספר ארבעים וכן בפירושו לכן ארבעים לבינה.
- עמ' 5 שורה יט: שחם, צ"ל שחם.
- עמ' 8 שורה כ: ינחם, צ"ל ינחם.
- שם שורה יח: [הנכון] ההגחה ללא צורך כי אצ"ל פירושו: הנכון בעיני או לי נראה או לפי רעתי.
- עמ' 10 שורה כח: קבלת, צ"ל וקבלת.
- עמ' 11 מזמור א שורה ד: לעולם בלשון רבים. אמנם נמצא משליכמ"ח אשרה וקהלת י יז אשריך ארץ בלשון יחיד.
- עמ' 14 הערה 4) שורה ז: והכ', צ"ל והב' ובשורה ח וה וצ"ל זה.
- עמ' 20 שורה א: מזמו', צ"ל מזמור.
- עמ' 21 הערה 5): צ"ל ב"ד סוף פ' סה.
- עמ' 23 שורה יג: ותעטרני, צ"ל ותעטרנו.
- שם מזמור 1 שורה א: כלן, צ"ל כלי.
- שם שורה ט: נכרת כלומ' חנני ה' והחכמה, צ"ל נכרת. חנני ה' והחנינה.
- עמ' 24 שורה יח: ורכבת, צ"ל לרכבה.
- שם שורה כג: סחע, צ"ל יסחי.
- שם הערה 5) להוסיף: וזררש משלי על פסוק לך אל נסלה עצל ועין פירוש המחבר למס' אבות פ"ד משנה מז.

- שם הערה 6): ענותותו, צ"ל ענותנותו.
 עמ' 27 מזמור ח שורה א: נדאה, צ"ל נראה.
 שם הערה 1): נדפס חרם במקום חסר.
 עמ' 28 הערה 1): נמצא בגליון כ"א.
 עמ' 29 הערה 1): כחכמת עשת ספינות יכירו, צ"ל בחכמתו עשת ספינות יכיר.
 שם הערה ד): צ"ל כפסוק כתוב.
 עמ' 31 מזמור י שורה ג: סמני ותמשני: ותעלם, צ"ל מסנו ותמשני.
 ותעלים.
 שם הערה 8): אינך ראוי. גם נוסח זה ישר כהמיה.
 עמ' 32 שורה ה: שברך, שם ברך בכ"י.
 שם שורה ו צריך להגיה: והלולו ניאון אצל השיי (תחת אין).
 שם שורה יד יותר טוב להגיה: ומשנה לאחרים שהם יקשו ואיצ (הערה 4).
 שם שורה 5: במסורה. נמסר דה"א כז יב.
 עמ' 33 שורה יא: כי כלם נזקרו [או נזפרו] (יחזקא' כג מח) פירושו: לקחו מוסר וחזרו למוטב מפני עונשיך.
 עמ' 34 שורה כא: (דברים לב כג), זה טעות וצ"ל (איוב כב) ע' עמ' 110 פירוש המחבר לפסוק אין חליפות למו.
 עמ' 36 שורה ה: שלא תתאחר נפשי, בכי"א הנוסח: שלא תתאחר נפשי בו שצ"ה אשר הערר. אולי צ"ל אחר הערר.
 עמ' 38 שורה א: מפני הקולם, בכי"א בסיני הקולם.
 שם שורה ג, בכי"א כך הנוסח: ושחד על נקי לא לקח ר"ל על צד נקי כלומר אף על הסותר לו.
 שם במזמור מז לפסוק טובתי בל עליך ניב כ"א: או ר"ל טובתי בל עליך הטובה שאני עושה אין לך שום הנאה ממנה אלא הטובות שאני עושה מועילות לקדושים אשר בארץ עכ"ל, וזה הפי' שחביא רדיק בשם אביו.
 עמ' 39 שורה יב: ומתיישב, בכי"א ומתחשב.
 שם שורה יט: לתכלית אחת, ובכ"א לתכלית אחד וזה כמנהגו של המחבר להשתמש בתיבות כאלה בלשון זכר.
 שם שורה כ: רבים להטות, בכי"א רבים לרעות.
 שם שורה כח: מזיו חסרך, בכי"א מזיו כבודך.
 עמ' 42 מזמור יח שורה ה: ועניין ארחמך, בכי"א וענינו אאהבך.
 עמ' 46 שורה אחרונה: בהרץ, צ"ל בארץ.

- קמ' 47 להקרה 5): אמנם צי"ל א' סד' כי חסר כאן משגגת המופר
 המוקש שבמצאי החכם ע"י חקירה ועיון והוא השלישי מן ד' הקניינים, וראה
 קמ' 255 ששם המצא השנות כל הקניין.
- קמ' 51 שורה יב: במקום בי, צי"ל כ"י.
- קמ' 53 שורה יג: שאינם מוטרדים אותם, ר"ל שאינם מלמדים אותם
 ואע"פ שהם יודעים שמענותי אמת וצדק, יביטו עלי בלעג וכבויון.
- שם שורה כו: יגורו ממני, צי"ל וגורו ממנו.
- קמ' 54 שורה כ: שכלותם, גם קהלת א"י יש שכלות במקום סכלות.
- שם שורה יז: מעמנו, אולי צי"ל עָפְנוּ.
- שם מזמור כג שורה כ: ונחל' ה' את יהודה חלקו, לה"כ זכריה ב טו.
- קמ' 58 שורה ד: מהתעסק, צי"ל מהתעסק.
- קמ' 61 שורה יב: בוטח, צי"ל בוטח.
- קמ' 62 שורה מז: וחור, צי"ל וחור.
- קמ' 63 מזמור כט שורה ד: ברצון האל וגו'. כך הנוסח בכ"א: ברצון
 האל כאומרו בן יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים (איוב לח ז) והמזמור
 ימשך כלו על אופני כל אחד מן הפירושים כמו שנתבאר בפירושי המפרשים.
- קמ' 67 שורה מז: עלי — ממני, בכ"י עליו — ממנו.
- קמ' 68 מזמור לב שורה ד: ולחטיב, צי"ל ולחטיב.
- קמ' 70 שורה טו: כמתנ, צי"ל כמתנ.
- שם שורה כט: לסוס, צי"ל לסוס.
- קמ' 71 שורה ה: שתשמחי, צי"ל שתשמחי.
- שם שורה טו: שולח, צי"ל שולח.
- שם שורה כ: יתר, צי"ל יתר.
- קמ' 74 שורה ד: השגתו, צי"ל השגחתו.
- קמ' 75 שורה ח: בקשו — יהושע, צי"ל ובקשו — יהושע.
- קמ' 76 שורה אחרונה: תחת, צי"ל תחת.
- קמ' 78 שורה יוד: העיון, נראה שצי"ל תְּעוּן.
- שם שורה אחרונה: אל דרך, כן בכ"י וצי"ל על דרך.
- קמ' 79 שורה א: מתהום, צי"ל תהום.
- קמ' 80 שורה ט: אל תתערב מלשון ואיך תתחרה, פ"י איך תיגע לרוץ
 כמו סוסים או יותר מהר מהם, וכן פירשי שבת לא ע"א שנים שהמרו זה את זה
 נתערבו, וכן כאן אל תתחר במרעים אל תיגע להיות ולעשות רע כהם או יותר
 מהם. בענין תתחרה נ"ל שהוא פעל נגזר משם דבר תְּחַרְהָ (כן סירא לא כז ומ"ה)
 או מתְּחַרְהָ שנמצא הרבה בתלמוד ומדרש, ופירושה ריב ומחלוקת.

- עמ' 81 שורה ה: בחאותו, צ"ל בראותו.
 שם שורה יג: רובג, צ"ל דואג.
 עמ' 84 שורה ו: קצת, צ"ל קשת.
 שם שורה יא: מחטאי ועונותי, בכי"א ושהם צדיקים ממני.
 עמ' 87 שורה ו: יום חסר ואין צריך, בכי"א יום חסר וצריך.
 עמ' 88 שורה ד: צ"ל שלא יתן נפשו המשכלת בכלל הנפש המתאוה.
 שם שורה יד: בחליו, בכי"א בחליו.
 עמ' 89 מזמור מב שורה יד: ואין איל כן, צ"ל ואין נ"ל כן.
 שם שורה אחרונה: הפיקים, צ"ל אפיקים.
 עמ' 91 שורה ד: כאלו השנחה כלום, צ"ל כלום' השנחה כאלו.
 עמ' 92 שורה ו: אבל שמך, צ"ל אבל אנחנו שמך.
 שם שורה ז: והגיענו, צ"ל והגיעו.
 שם שורה ח: אם אינו בכי"א ולכן נ"ל לקרות: ולא בדברים וגו'.
 שם שורה ט: בכי"א: שגם כשהוצאתנו.
 עמ' 94 שורה ט: והדברים, צ"ל ובדברים.
 שם להקרה 7: אין ספק שצ"ל הענוה במקום האהבה.
 עמ' 95 שורה כג: בחדר, צ"ל בחדר. וכן למטה כת צוד תחת צור.
 עמ' 96 שורה 21: חוסד, צ"ל חוסר.
 עמ' 97 בהקרה: ופירושו, צ"ל ופירושו.
 שם: ומסרה, צ"ל וחסרה.
 עמ' 99 שורה 25: צ"ל ותכונתו ומוצאו ומובאו.
 שם בהקרה 2: כל מ', וצ"ל כלום'.
 עמ' 100 שורה ט: שני, צ"ל שתי.
 שם במזמור מט שורה כ וג: בני בני ואחד למחוק.
 עמ' 101 שורה כד: לבם על מת, צ"ל לבם על מה.
 עמ' 102 שורה א: שם כ, צ"ל שם כא.
 עמ' 103 שורה כב: נקמתם, צ"ל נקמתם.
 עמ' 104 שורה יא: חקוק, צ"ל חבקוק.
 עמ' 105 שורה יא: [כאלו] היה למחוק.
 עמ' 106 להקרה ו: בויקר"ר חסר, בעוון מלאי ועיון שם פי' עין יוסף.
 שם להקרה 4: הקרה זו נמצא בגליון י ובמקום שני צ"ל שג'.
 עמ' 107 מזמור נב שורה ח: המחשבה, צ"ל המחשבה.
 שם שורה יט: וכסחו, צ"ל וכסוהו.
 עמ' 108 שורה ה: חסידך, צ"ל חסידריך.

- קמ' 110 שורה ג: הנדיל, צ"ל הגדיל.
- קמ' 111 מזמור נו שורה 11 (כ) לפני כי שאפני היה למחוק.
- קמ' 112 להקרה 5: וכן פירשי בפסוק הראשון שעל עצמו אמר שהיה רחוק מאי ובסוף המזמור פירש כאור החיים לשוב אל ארץ ישראל.
- קמ' 114 בהקרה 1: רד, צ"ל רד"ק.
- קמ' 118 שורה 10: המוסגר שייך אחר, שינצלו מצרתם.
- קמ' 124 שורה ד: הגיענו, צ"ל הגיענו.
- קמ' 126 שורה א: קוטפים פירושו כמו מתקטפים.
- שם להקרה 1: ראה קמ' 164 שורה ראשונה.
- קמ' 128 מזמור סח שורה ה: שתנשא, צ"ל שינשא.
- שם שורה יוד: יש כאן השטמה וכצ"ל: רוכב שמים והוא שם מיוחד לגלגל המקיף את הכל ויקרא האל כן ר"ל רוכב ערבנות, לחייתו מניע הגלגל וגו'.
- שם בהקרה 2: על מוסך (חבקוק ג ח).
- קמ' 130 קיד זה שאמ"ל, צ"ל קיד מה שאז"ל.
- קמ' 131 שורה ח: כלשון, צ"ל ורומה לו כלשון.
- קמ' 132 בהקרה 2: וארסתו, צ"ל וארסתו (והוא החכם היוני הנודע).
- קמ' 133 שורה טו: 99, צ"ל 90.
- שם שורה כב: תיחתי, צ"ל הייתי.
- קמ' 134 שורה יח: מענין. נראה שחסר כאן פסוק או טעם למה קרא המסחר לחללים גולים.
- שם הקרה 4: כמאכל, צ"ל כמאכלי.
- שם הקרה 5 שורה ג: צ"ל מכאובי הענוים (במקום בענוים).
- קמ' 136 שורה ד: והוא חסר, פי' חסר הנסך, עיין הקרה דקמ' 256.
- קמ' 139 בלעז שואה אפילאט. נראה שהוא לשון פרי sua apelat והוא כמו בל"צ son (nom) appellatif (שם הסין או המשפחה).
- שם מזמור עג שורה ג: על מצפה, בפסוק שם: על מצור.
- שם שורה ג: בתרגום וגו'. בנו"ג: שאילת דינין אנא שאל מן קדמך.
- שם הקרה 2 להוסיף: נראה שצ"ל שהוא [ית' טוב].
- קמ' 140 שורה ז: וכו', צ"ל וכן.
- שם שורה יח: כו שכיתך, נ"ל שצ"ל כי סכוחא כי תרגום מצפה הוא סכותא ותרגום צופה סכותא.
- קמ' 141 שורה יח: צ"ל אם אמרתי [אספרה] כמו:

- עמ' 142 שורה ו: במקום אותה יכול להיות אותו כמו שהוא בכ"י
 כי כן דרך המחבר לנקוט מלות שמופן זה בל"ז.
 שם שורה יג: עתה צ"ל עתה.
 שם הערה 2: המשל הוא בתנחומא תצוה סי' יא ואסתר ר' סוף פיג.
 עמ' 143 שורה ו: שתחמם, צ"ל שיתחמם.
 עמ' 144 שורה י: אשר, צ"ל אשר.
 שם בהערה 1: וי"ם מענין אונם כמו לא יונו עוד וגו' ושם ביחזקא'
 תרגומו ולא יינסון עוד וזהו כמו יאנסו, אבל תרגום אסרין בלכחון בניהון כחרא
 וגו' זהו כפירוש הראשון מענין נין ונכד.
 עמ' 146 שורה כה: פי' המחבר ז"ל הרים הוא מקור סן הגוסף (ר"ל
 הפעיל) מלשון הרמה. כמובן זה נמצא גם בתנחומא ממות סי' ו: מהו מסדכר
 הרים א"ר אבא סנגוריא כל הרים שבסקרא הרים חוץ מזה שהוא רום מות.
 עמ' 147 שורה כ: אבל אצלי לפרש כן. וכן פירש בפירושו למס' אבות
 דף כה ע"ב.
 שם שורה ה: צ"ל מן הראויים להגביה לעיני האדם.
 עמ' 148 שורה יט: כל חכמתם, כך בכ"י, אבל צ"ל כל חמתם.
 שם הערה 5: אולי היה למחוק כי אין ספק כלל שהגהתי נכונה.
 עמ' 149 שורה ג: צ"ל על ה' שהוא כמו אל.
 עמ' 151 שורה ב: במקום אופני, צ"ל אופן.
 שם שורה יב: צ"ל סי' יט ושורה יח צ"ל (א ז כא).
 עמ' 153 שורה ח: ואם, צ"ל ואם.
 עמ' 154 שורה א: צ"ל תסג"ר. ושם שורה כה צ"ל היו עובדים לאל.
 עמ' 157 שורה כד: הכעם במקום הכעם.
 עמ' 160 בהערה 2: הדורים במקום הדורים.
 עמ' 161 שורה יג: אשביעהו, צ"ל אשביעך, ובהערה 1: לי, צ"ל לו.
 עמ' 162 מזמור פג שורה ד: א' (ב), צ"ל (ב) א'.
 עמ' 163 שורה כד: בהרים, צ"ל הרים.
 עמ' 164 שורה כז: שידעו, צ"ל שידע.
 עמ' 165 שורה ט: ומשפטי, צ"ל ומשפטו (פירושו: וכך היה צריך
 להיות).
 עמ' 166 סוף הערה 1: לישרו, צ"ל לישראל.
 עמ' 167 מזמור פו שורה כ: בהצלחתו, צ"ל בהצלחתו. שם שורה ד:
 נקרא במקום נקרא. עיין מה שהעירותי למזמור טז עמ' 38 ולמזמור ל עמ' 65.
 עמ' 168 שורה ו: (ז), צ"ל (ו) ולמטה ולכן (טז) צ"ל (טו).

- עמ' 169 שורה כב: יודע, צ"ל יודיע.
- עמ' 172 הערה 3: dopt, צ"ל dopti בלי"פ פי' מסופק אני.
- עמ' 173 הערה 1: יש למחוק, כי אין צורך לשנות הנוסח.
- עמ' 174 שורה כג: יצדיה, צ"ל יצדיח.
- עמ' 175 שורה יד: חסדו, צ"ל חסדי. וכשורה האחרונה חדבו ת' חרבו.
- עמ' 178 שורה מז: מנפעל, יותר טוב כנפעל כלום' צורה פסיבית.
- עמ' 185 מזמור צד שורה ט: והוא אמרו, נראה שצ"ל והוא אמרם.
- עמ' 186 הערה 5: ישתעפו, כמו יסתעפו.
- עמ' 188 שורה ט: צריך (ז) לפני כי הוא, (ז) לפני ואחנו היה למחוק.
- עמ' 190 מזמור צח שורה ב: שנמבל, צ"ל שנסכל (ר"ל שנעלם).
- שם להערה 5: וכן נמצא במ' ויקר' פ' כד עם מצמחיה דיומא.
- עמ' 191 מזמור צט שורה יב: והקיר, צ"ל והקיר.
- עמ' 192 שורה יג: לראות וגו' צ"ל: להיות תמיד קניניהם ולכם לזכור מקום לפני תמיד (שמות כד 5), מקום שכני תמיד, ולשוות שם ה' נגדם.
- עמ' 193 שורה טו: כצ"ל ושום אדם רע [לא אדע] ר"ל לא וגו'.
- עמ' 194 למטה בשורה שלפני האחרונה: סבן זוגי, צ"ל סבן זוגי.
- עמ' 196 הערה 3: לנפשי, צ"ל לנפשו.
- עמ' 204 שורה יוד: אלי, צ"ל אליו.
- שם מזמור קה שורה ב: שנחן, צ"ל נתן.
- עמ' 208 שורה אחרונה: שחאל, צ"ל שהאל.
- עמ' 209 שורה יב: השרידים אשר ה' קורא (לח"כ יואל ג ה).
- עמ' 210 שורה אחרונה: בואת, צ"ל בו את.
- עמ' 216 שורה יא: מעוצר רחם (ע"ד בראשי' כ יח) כך פי' א"ע.
- שם בסוף מזמור קז: שלות הרשעים ויסורי הצדיקים, זה רמז למאמרו של רבי ינאי באבות פ"ד ועליו דבר שם המחבר באריכות.
- עמ' 221 הערה למזמור קט: אעיפ שאין כונתי בהערותי לחוות דעתי כמו ספקך על פירושי המחבר ז"ל איזהו יכשר בעיני ואיזהו לא יתכן, מי'ס במזמור הזה לא אוכל להתאפק מלהביע כאן את הפירוש האמיתי ולפרסמו ממעם מיוחד, דהיינו מפני תרעומת חמינים השופכים בוז וקלון על ספרותנו הקדושה ואומרים שהמזמור הזה בלתי נאות ומוסרי הוא ושהמסורר נראה כעומד במדרגה שפלה ומנוגה בקללו את אויביו קללה נמרצת. אמנם אני מחפלא שגם רוב המפרשים משלנו טעו בפירוש המזמור הזה ואולי חשבו שיש התנצלות לקללות המסורר במאמר חז"ל אין אדם נתפס על צערו.
- המתכוון היטב וכדיוק במזמור ימצא שהוא נחלק לג' חלקים. בחלק

הראשון עד ושנאה תחת אהבתי מדבר יחיד נגד רבים, ר"ל המשורר מתאונן
 מר על השונאים אותו שנאת חנם ורודפים אותו אע"פ שהוא היטיב להם והתפלל
 בעדם באהבתו אותם. ואולם בחלק השני מפסוק ו עד פסוק יט ועד בכלל אנו
 רואים ענין אחר, שכאן אינו מדבר יחיד נגד רבים אלא על יחיד לבדו באות
 קללות הרבה ויחיד זה אינו אלא המשורר כמו שמוכה בפסוק כ. ובחלק השלישי
 שוב מדבר יחיד נגד רבים וכו' מתפלל הוא לאל ומביא בטחונו בו שישמע את
 תפלתו. ובתחלת החלק הזה אומר המשורר בכיורו שהקללות אשר בחלק השני
 הן מפעל שוטניו (ואין זה תמוה שהוא קורא פעולה להבעת קללות כי מפעל יכול
 להאמר על דבור ואפילו על מחשבה כמו שנאמר במזמור נח אף בלב עולות
 יפעלון) ושהוא אינו עושה כמעשיהם ואינו מקלל, וכן הוא אומר יקללו הם
 ואתה השם תברך, כלומר תהפוך קללתם עלי לברכה ויכירו שונאי כי אתה עומד
 לימיני להושיעני ולצדקני ויבושו ממה שחרעו לי. ולפי דעתי קרוב הדבר לודאי
 שדוד המלך חיבר את המזמור הזה בעת צרתו וצערו כהיותו מוכרח לברוח מפני
 אבשלום בנו מיד אחר שקלל אותו שמעי בן גרא. ומסה שהתאונן דוד על שוטניו
 בלשון רבים יש לשער שאולי גם אחרים עשו כמעשה שמעי וקללוהו וכפרט
 בני משפחתו אשר עוד חרה להם שניטלה מלוכה משבט בנימן.

עמ' 222 שורה יוד: כמאמר החכם. כעין זה כס' מבחר הפנינים בשער
 החנהגה.

שם שורה יא: בהררי קדש כמו בעבור הררי, צ"ל בהררי קדש כמו
 בעבור הררי.

עמ' 223 שורה יא: כחבור הגדול, ולעיל בפתיחה עמ' 7.

עמ' 225 שורה ט: השנתו, צ"ל השגחתו (כמו למטה שורה 25).

שם שורה יא: וחפציהם תואר, צ"ל וחפציהם תואר (פי' שאינה שנוי
 צורה משם דבר תפץ כ"א משם תואר תפץ).

עמ' 230 הערה 3: יש להוסיף: או יש לגרום ותתעסק או למען התעסק

נפשי.

עמ' 231 שורה יד: צ"ל כמזמור כך ה' חסיתי, והוא מז' לא.

עמ' 232 הערה 2: או צ"ל בפני [עצמו], כמו בסוף מז' קיט עמ' 234.

עמ' 235 בשורה שלפני האחרונה: צידי, צ"ל צירי, עיין משלי כו יד.

עמ' 236 שורה 26: לשמור מאד פקודיך; הנקודה אחר מאד מפריעה.

שם בהערה 1: מאין שכחה, צ"ל מאין שכחה.

עמ' 237 שורה יוד: הנגזרים, צ"ל נגזרים.

עמ' 238 שורה יז: ושאינם, צ"ל שאינם בנדר העלמה והתעלמות.

עמ' 239 שורה ד: שנגול, צ"ל שנגול.

- שם באות הדלת שורה ז: שאדם, צ"ל שאדם.
- עמ' 240 שורה כ: ומשפטך, צ"ל ומשפטיך.
- שם שורה יא: בהכנתי, צ"ל בהכנתי.
- עמ' 242 בהקרה 2: והחכנה, צ"ל והחכנה.
- עמ' 243 הקרה 1: ordonnances, ordonnantes צ"ל.
- עמ' 244 שורה ג: ומשפטך, צ"ל ולמשפטיך.
- עמ' 246 שורה ב: כמו, צ"ל כמו משחיתים מלי מסקף פארה (ישעי' לג).
- שם שורה כו: שקרת בשרו, צ"ל שקרת בשרי.
- עמ' 248 שורה ג: [נראה], מוגה אך למותר כי ואצלי פירושו ולי נראה.
- עמ' 249 שורה יג: משכתי, צ"ל נמשכתי.
- עמ' 250 בהקרה 1: דמן דומין, צ"ל רומן.
- עמ' 254 שורה יז: והוא, צ"ל והוא.
- עמ' 255 שורה יג ושהאלכסון, צ"ל ושאלכסון (בלא ה).
- שם שורה כג: בעולם, צ"ל העולם.
- עמ' 257 הקרה 1: כאסרו צדיק יסוד עולם (משלי י כה).
- עמ' 258 שורה ג מלמטה: צ"ל קצרו (לכם) לפי חסד; כי לכם אינו בפסוק.
- שם שורה א: בעבודתם, צ"ל בעבודתם. והוא תקוי להיכ קורא ט ה.
- ובכ"א איתא בעת צרתם.
- עמ' 259 שורה ה: פרטי ובכ"א פשמי.
- שם: שורה אחרונה: דבריו, צ"ל דבריו.
- שם הקרה 2: יבא, צ"ל יהא.
- עמ' 260 שורה יט: (דף פ); צ"ל (דף פ:).
- שם כחבור התשובה, ועוד בפתיחה לספר תזוז עמ' א.
- שם שורה כ: שישוב דעתו, צ"ל שישוה דעתו לך.
- שם: שבמדרגות, צ"ל שבמדרגותיה. והמחבר כבר הזכירן ומנאן
- לעיל עמ' 13 בשם חכמי המוסר.
- שם: הנה נחלת ה' בנים; כלומר תלמידים הגונים להורותם ולהשפיע עליהם
- משפע חכמתו.
- שם שורה כד: והסר, צ"ל ותפר. בהקרה 3: סופר כ"ר צ"ל.
- עמ' 261 מוסור קכט שורה ד: יגאלחו, צ"ל יגמלחו.
- שם שורה ט: רמן, צ"ל זרמן.
- שם: המשוכחות בהצלחות, אין צריך לסגור, שכן צריך להיות שרק
- בהצלחות העולם הזה הדברים אמורים, ובמקום ואמר צ"ל והוא אמרו.
- והקרה 2 מיותרת.

- שם בזוית אחד, בל"ז כמנחנו בכל מלות שמופם זית או יית.
 שם שורה כא: ועליהו, צ"ל ועלהו כלא יוד.
 שם שורה כז: בשליחות האדם, צ"ל בשלימות האדם, לא אחר
 האדם אלא אחר ברכת שלמה צריך להציג נקודה.
 עמ' 266 מזמור קלד שורה יח: לציון [כי הירדן כאמצע] נוסף בכ"א.
 עמ' 271 שורה כז: עלו, צ"ל גלו.
 עמ' 273 שורה יוד: והוא אמר, צ"ל והוא אמרו.
 שם שורה יד: הדבר, צ"ל הדבר.
 שם שורה כא: חיצוניים, צ"ל חיצונים.
 עמ' 276 שורה יב: וזולתי פי, צ"ל פי' או פירש. (זולתי זה רדיק)
 שם שורה כח: לי. ואמ', צ"ל לי כלום'.
 שם הערה 1: עמך הראשון, צ"ל עמדי (זוה מלה"כ איוב ו ד).
 עמ' 277 שורה יא: מצדה, צ"ל מצרה.
 עמ' 280 שורה כז: כמו (ז) פולח, צ"ל (ז) כמו פולח.
 שם שורה כז: והבקיט, צ"ל והבקוע.
 עמ' 284 שורה יד: פצמתי, צ"ל פציתי.
 עמ' 285 שורה ה: יש בה חסרון וכצ"ל: וכך מדות, יאמרו שהוא מוציא

כך וכך:

- שם הערה 2: צ"ל בכ"א בביתנו.
 שם בהערה 4: צ"ל ומ' רות רבה פתיחתא ו. ועל — אלימלך למחוק:
 שם שורה כ: האחרות, צ"ל האחרות.
 עמ' 286 הערה 1: ג"כ, צ"ל ר"ל חסר.
 עמ' 288 הערה 3: לחוסף: ובכ"א כלום' אהללה.
 שם שורה ז: כמו שכ"ארנו, עיין פירושו במ' אבות דף כו והלאה.

